

Afstemning

Første næstformand (Birte Weiss):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Sundhedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

10) Første behandling af lovforslag nr. L 66: Forslag til lov om ændring af dyreværnsloven. (Oprettelse af et råd vedrørende hold af særlige dyr m.v.).

Af justitsministeren (Frank Jensen).
(Fremsat 28/10 98).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Frederik Nørgaard (S):

Den udvikling, som har fundet sted de senere år med at holde fremmedartede eller vilde dyr i Danmark, har medført et øget behov for at regulere området.

Justitsministeren agter i forbindelse med dette lovforslag ved efterfølgende bekendtgørelse at fastsætte regler om hold af dyr, som kan være til fare eller skabe frygt for andre, eller som vanskeligt lader sig holde i fangenskab på en for dyrene ordentlig måde.

Fastsættelse og administration af sådanne regler indebærer, at der er behov for at inddrage særlig ekspertise. Derfor er formålet med denne lov at tilvejebringe en permanent ordning, som sikrer, at den nødvendige ekspertise er til rådighed.

I loven foreslås der indsat en bestemmelse om, at der nedsættes et råd vedrørende hold af særlige dyr. Det er hensigten, at rådet skal rådgive om regelfastsættelse, men også i konkrete sager.

Endvidere foreslås det, at der skabes en begrænset adgang til, at der kan ske aflivning af dyr, som holdes i strid med de forbud, som er gældende.

Der skabes også mulighed for, at justitsministeren bemyndiges til at fastsætte regler, som er

nødvendige for at kunne anvende EU-forordninger på dyrevelfærdsområdet.

Arbejdsgruppen, som justitsministeren nedsatte i 1995, har foreslået, at det forbydes at holde dyr, som kan frembyde fare, endvidere at dyr, som kan skabe frygt, eller som vanskeligt kan holdes i fangenskab på en forsvarlig måde, alene må holdes efter politimesterens tilladelse.

I forbindelse hermed har arbejdsgruppen foreslået, at der oprettes et råd bestående af tre uafhængige eksperter, som skal kunne rådgive politimesteren i sådanne sager. Rådet skal i sager vedrørende indretning og drift af zoologiske haver og dyrehandler også rådgive vedkommende politimester.

Justitsministeren finder også, at et sådant råd vil være velegnet til at yde ministeriet bistand ved udarbejdelse af regler på området, også ved en eventuel senere revision af lovområdet.

Endvidere er der taget højde for, at der kan fastsættes regler for gebyrer for udstedelse af tilladelser.

Jeg skal på mit partis vegne anbefale lovforslaget. Vi finder i Socialdemokratiet, at med den udvikling, der er på området, er de foreslåede ændringer til dyreværnsloven både meget fornuftige og nødvendige.

Inge Dahl-Sørensen (V):

Venstre er positiv over for forslaget om oprettelse af et råd vedrørende hold af særlige dyr.

Jeg har en fornemmelse af, at det er blevet in i de senere år at holde særlig eksotiske dyr, herunder også vilde og farlige dyr. Dyr, som skaber frygt hos naboer og andre, er jo i sig selv lidt bekymrende, men det er også bekymrende, at der måske findes dyr i fangenskab, som ikke får den nødvendige og rigtige pleje. Sådanne fremmedartede dyr hører for mig at se til i en zoologisk have og ikke i et hjem som kæledyr.

Så i Venstre er vi positive, men jeg vil så lige opfordre ministeren til, at dette råd nu ikke går hen og bliver en syltekrukke.

Pernille Sams (KF):

Justitsministeren har åbenbart brug for endnu et råd – her til at rådgive om fremmedartede og vilde dyr og om, hvordan man holder disse forsvarligt både i relation til dyrenes velfærd og til menneskers sikkerhed.

Det er da muligvis nødvendigt, selv om den samme inddragelse af specialistviden vel kunne ske, uden at der var tale om et formaliseret råd. Men det må ministeren selvfølge selv vurderede

re. Vi hæfter os blot ved, at det er vigtigt, at det er de rigtige og de kvalificerede folk, der inddrages i arbejdet, sådan at dyrenes velfærd sikres bedst muligt, for der er ingen tvivl om, at der for mange af disse eksotiske dyr er tale om en meget stor omvæltning i forhold til de miljøer, de kommer fra og stammer fra.

Der er imidlertid en ting i forslaget, der støder os noget. Det er den meget generelt formulerede mulighed for aflivning af dyr, der holdes i strid med de fastsatte forbud. For os at se må det være den absolut sidste udvej at aflive et ellers sundt dyr. Derfor synes vi, det skal sikres i forslaget, at alle andre muligheder – og jeg siger alle andre muligheder – er forsøgt, inden man overvejer aflivning. Det vil sige, at såvel forskellige salgsmuligheder som foræringmuligheder til zoologiske haver m.v. må være prøvet af først.

I det omfang dyret kan afsættes og anbringes i trygge omgivelser, mener vi, at det er den udvej, der skal vælges, og at det også skal understreges i lovforslaget. For os er det således helt afgørende, at aflivning generelt kun bruges i nødsituationer, hvor der ikke kan findes anden udvej på problemet.

Det håber vi ministeren har sympati for og er lydhør over for. Det vil i hvert fald klæde forslaget at blive udstyret med disse tilføjelser.

Anne Baastrup (SF):

Jeg skal gøre det helt kort. SF støtter forslaget.

Antallet af fremmedartede og særlige dyr er steget, og politiets viden om, hvilke dyr der er farlige, og hvordan dyrene skal holdes forsvarligt, kan naturligvis ikke følge med. Derfor er det en god idé at nedsætte et rådgivende råd, der kan overvåge området.

Pia Kjærsgaard (DF):

Beskyttelse af dyr og deres velfærd har stor opbakning og interesse hos Dansk Folkeparti, og vi har selvfølgelig med fornøjelse læst det her forslag igennem.

Justitsministeren vil fastsætte nogle regler om hold af dyr, der kan frembyde fare eller skabe frygt, eller som vanskeligt kan holdes i fangenskab på en dyreværns mæssigt forsvarlig måde.

Det bliver jo nok trods alt lidt af en opgave at gå i gang med, og ministeren har derfor foreslået, at der nedsættes et råd, der skal rådgive ministeren i sådanne sager. Det er så et nyt råd,

der kan bidrage ligesom andre råd inden for det her emne.

Det eneste, vi måske kan være lidt bekymret for, er, at der er en del bemyndigelser i det her forslag.

Så vil jeg godt lige med hensyn til en enkelt ting i forslaget spørge ministeren vedrørende forhold hos dyrehandlere eller hundehandlere . . . Hvad sker der?

Første næstformand (Birte Weiss):

Det er stadig væk fru Pia Kjærsgaard, der har ordet.

Pia Kjærsgaard (DF):

Nå, men det er godt. Jeg syntes lige pludselig, at der skete noget i salen.

Så vil jeg godt lige spørge vedrørende forhold hos dyrehandlerne, der ikke følges op på fra politiets side, hvilket vi finder meget beklageligt, om ministeren ikke kan være lidt mere konkret end det, der står i forslaget. Jeg tror, det er et problem, som i allerhøjeste grad berører mange, og det kunne jeg godt tænke mig justitsministerens kommentar til.

Men bortset fra det så støtter vi forslaget.

Elisabeth Arnold (RV):

Ja, der er mange eksotiske ting, vi skal beskæftige os med her i Folketinget, men det er jo selvfølgelig udmærket, at vi nu laver nogle beskyttelsesforanstaltninger for de dyr, som det nu er blevet moderne at holde.

Jeg har lagt mærke til i høringslisten over de foreninger, som er blevet hørt i forbindelse med det her lovforslag, at såvel Dansk Slangehold som foreningen Exotiske Insekter er blevet hørt i forbindelse med dette lovforslag, og det synes jeg er meget, meget betryggende.

Det Radikale Venstre støtter forslaget.

Line Barfod (EL):

Enhedslisten synes, det er fornuftigt, at vi får et råd af sagkyndige, der kan vurdere, hvilke betingelser der skal være opfyldt for at holde særlige dyr, så vi kan sikre dyrevelfærden også for de specielle dyrearter.

Det er rimeligt nok, at denne sagkundskab ikke som hidtil skal være på frivillig basis, men skal være i form af et egentlig råd. Forhåbentlig vil det her råd også kunne være med til at sikre, at der bliver en større ensartethed i administrationen mellem de enkelte politikredse.

Tom Behnke (FP):

Fremskridtspartiet kan også støtte forslaget her. Vi synes også, det er på sin plads, at vi får nogle klare spilleregler, når vi taler om disse eksotiske dyr.

Der er to sider af denne sag. Den ene er i forhold til at beskytte andre borgere, så dyrene ikke kommer til at forulempe nogen. Men der er også den anden side af sagen, der handler om, at disse dyr jo skal behandles pænt og ordentligt. Det er jo ikke helt ligegyldigt, hvordan man opbevarer sådan nogle dyr i sit hjem, og derfor er vi helt indstillet på, at der skal være nogle spilleregler, som regulerer det her område.

Den side af sagen, som de fleste mennesker beskæftiger sig med, handler jo om, at man er noget utryk, hvis man skal bo i samme opgang som en person, der har forskellige slanger, edderkopper eller andre eksotiske og måske endda farlige dyr, som man ikke altid lige synes det kunne være sjovt at møde i sin egen lejlighed, hvis de skulle stikke af fra ejeren. Derfor er det klart, at der skal være nogle spilleregler for, hvordan man skal opbevare de her dyr.

Vi har heller ikke noget imod, at der bliver nedsat et udvalg eller et nævn, eller hvad man nu vil kalde det, som skal vurdere, om der er nogle af disse dyr, som er så farlige, at man simpelt hen er nødt til at sige, at det ikke går. Jeg vil nok sige, at jeg vil nødig sidde i det udvalg eller nævn. Jeg tror, det vil blive meget, meget vanskeligt at argumentere for, hvorfor nogle dyr er så farlige, at man helt skal forbyde dem, og hvorfor andre gerne må holdes. Men jeg tror, at hvis vi sammensætter det, som ministeren også lægger op til, af nogle sagkyndige mennesker, der har forstand på det, så vil de kunne vurdere det.

Det er jo i virkeligheden det, som hele forslaget handler om, nemlig at man lægger det ud til nogle sagkyndige mennesker, der har forstand på det, at vurdere, og så må ministeren efterfølgende tage det politiske ansvar for, om der skal være enkelte dyrearter, der skal forbydes helt.

En del af forslaget handler om, at justitsministeren bemyndiges til at fastsætte regler om betaling for omkostninger ved meddelelse af tilladelser i henhold til loven. Det er en formulering, som jeg ikke bryder mig meget om.

For et par år siden stillede jeg mig i spidsen for den såkaldte gebyrsag, og da diskuterede vi ganske længe og ganske intenst gebyr her i Folketinget. Nu bruger man sådan en formulering,

som hverken er det ene eller det andet, og så er det, at jeg pludselig kan se de store røde stoplygter lyse og indikere, at her skal vi lige nå at stoppe op og få præciseret:

Enten taler vi om et gebyr, og hvis vi taler om et gebyr, må det kun modsvare de faktiske omkostninger.

Eller også taler vi om, at det skal fastsættes ved lov, hvor stor omkostningen skal være.

Enten eller, for ellers har vi et problem.

Så jeg vil anbefale ministeren, inden vi når frem til en tredje behandling, at få afklaret med sig selv, om det skal formuleres som værende et gebyr, eller om det klart og tydeligt skal fremgå af loven, hvor mange kroner og øre der skal betales hver gang.

Men som sagt, vi støtter forslaget.

Jann Sjursen (KRF):

Kristeligt Folkeparti kan også godt støtte forslaget, som vi har til behandling nu, og det er jo ikke mindst på baggrund af, at stadig flere holder såkaldte fremmedartede dyr, og at det også tilsiger, at vi har behov for at regulere området mere, end vi gør i dag.

Vi synes også, det er fint, at man nedsætter et råd med sagkyndige, som kan give ministeren nødvendige råd og vejledning i forhold til de beslutninger, som ministeren skal træffe. Derfor kan jeg på Kristeligt Folkepartis vegne tilsige en positiv udvalgsbehandling.

Justitsministeren (Frank Jensen):

Jeg vil gerne starte med at takke ordførerne for den meget positive modtagelse af dette lovforslag, som jo ikke er nogen voldsomt stor sag, men som stadig væk er en vigtig sag, og en sag, der har været arbejdet meget grundigt med i den arbejdsgruppe, som Justitsministeriet nedsatte i 1995.

Lovforslaget var tiltænkt at skulle have været på Folketingets bord noget tidligere, men på grund af udskrivelsen af nyvalg til Folketinget tidligere på året kom lovforslaget først til Folketinget i den her folketingssamling.

Flere ordførere har begrundet behovet for, at vi får oprettet et nyt råd, som skal arbejde med hold af særlige dyr, og det er jo, som flere ordførere har været inde på, fordi vi har brug for at have en særlig kompetence i forbindelse med udnyttelsen af de bemyndigelser, som Justitsministeriet allerede har i den eksisterende lovgivning i dyreværnsloven.

For at udfylde de bemyndigelser, for at få regler fastlagt på det område, har vi brug for et råd, når det drejer sig om at forbyde hold af specielle dyr, der frembyder fare for borgere, men også når det drejer sig om de dyr, der, havde jeg nær sagt, ser farlige ud, og som kan være med til at fremkalde frygt hos nogle, og de dyr, der er svære at holde i fangenskab.

Der har ikke været så mange spørgsmål. Jeg kan sige til fru Inge Dahl-Sørensen, der spurgte mig, om det her bliver en syltekrukke, at det kan jeg love at det ikke bliver. Grunden til, at vi nu opretter rådet, er faktisk for at udnytte de bemyndigelser, vi allerede har i dag, som jo kun er anvendt i meget begrænset omfang, bl.a. til at forbyde pitbullterrieren her i landet.

Nu skal vi videre. Nu skal vi have udfyldt rammerne, også når det drejer sig om den erhvervsmæssige handel med dyr fra dyrehandlere og, som fru Pia Kjærsgaard var inde på, fra hundehandlere og i det hele taget fra dem, der har en erhvervsmæssig handel med dyr.

Fru Pernille Sams var inde på spørgsmålet, der knytter sig til den nye bemyndigelse til politimestre, og for Københavns vedkommende til politidirektøren, til at kunne træffe afgørelser om, at dyr, der holdes i strid med reglerne fastsat i medfør af loven, om fornødent skal aflives. Her er det, om jeg så må sige, mere undtagelsen, end det er reglen, at politimesteren må skride til en aflivning. Det kan jeg love fru Pernille Sams, og det er min egen tilgang til det her.

Derfor har jeg også selv undervejs i lovens tilblivelse sikret mig, at vi i det endelige lovforslag, der kom til Folketinget, har præciseret det ganske kraftigt under punkt 3.2. i bemærkningerne om aflivning af dyr, hvor det fremgår, at politimesteren, forinden man træffer sådan en afgørelse, er nødt til eventuelt i samspil med ejeren af det pågældende dyr at se, om man ikke kan afhænde dyret til anden side, herunder også til zoologiske haver, private, der kan holde dyrene forsvarligt og i overensstemmelse med den gældende dyreværnslov, eller eventuelt til dyreparker, som vi har i Danmark. Det er undtagelsen, at politimesteren skal skride til en aflivning. Det er jeg helt enig med fru Pernille Sams i, og det er også præciseret i lovforslaget.

Fru Pia Kjærsgaard, som var inde på udmøntningen af de kompetencer, vi allerede har i dag, til at få fastsat regler for den erhvervsmæssige handel, kan jeg love, at det vil vi gøre, og

det vil vi bruge rådet til. Så det er altså et ønske om at kvalificere det grundlag, hvorunder vi i fremtiden vil regulere også dyrehandelsområdet.

Til hr. Tom Behnke, som var inde på spørgsmålet om økonomien, om gebyrer: Det er jo beskrevet ganske nøje i paragraffen i selve loven, at justitsministeren kan fastsætte regler om betaling for omkostningerne – for omkostningerne. Så der er ikke tale om nogen skat, der er tale om en omkostningsdækning. Men hr. Tom Behnke er meget velkommen til undervejs under udvalgsbehandlingen at få præciseret det her spørgsmål yderligere. Det er jeg meget indstillet på.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Første næstformand (Birte Weiss):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

11) Første behandling af lovforslag nr. L 67: Forslag til lov om ophævelse af lov om voldgift i tvistigheder angående handel med husdyr.

Af justitsministeren (Frank Jensen).
(Fremsat 28/10 98).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Margot Torp (S):

Socialdemokratiet støtter fuldt og helt forslaget om at ophæve den her meget gamle lov om voldgift i tvistigheder med handel med husdyr. Det gør vi, fordi tiden på alle måder er løbet fra denne lov. Den er i sin nuværende udformning fra 1930'erne, da landets hovederhverv endnu var landbrug, og hvor levende husdyr ofte skiftede ejerskab, gerne med et håndslag. Så dengang havde voldgifterne meget at se til. Der